

[Finansministeren.]

fremSATTE lovforslag, vil afgiften på knal-
lerter altså kunne bortfalde uafhængigt
heraf.

Når jeg ved lovforslagene for afgifts-
satsernes vedkommende kun foreslår en for-
længelse på 3 måneder, er det ikke, fordi
jeg tror, at vi efter denne dato vil kunne
undvære nogle af de indtægter, som disse
afgifter indbringer. Tværtimod taler alt for,
at en stort set uforandret forlængelse i
yderligere et år må foreslås i marts måned,
men jeg anser det for rigtigst, at man har
den bedst mulige oversigt over, hvorledes
indtægter og udgifter vil blive i det kom-
mende finansår, forinden man træffer be-
slutning om skatterne for dette finansår.
Dette vil i højere grad være tilfældet, når
vi kommer lidt ind i det nye år og får taget
endelig stilling til udgifterne i det finans-
lovforslag, som vil blive fremsat her i tinget
i morgen. Til den tid vil også udskrivnings-
loven for det kommende skatteår blive
fremsat, og det vil da være muligt under
eet at sammenholde de forventede udgifter
med de foreliggende indtægtsmuligheder.

Jeg er fuldstændig klar over, at man fra
mange sider og ikke mindst indenfor de erh-
verv, som berøres af de her omhandlede
afgifter, allerede nu kunne ønske ændringer
i denne lovgivning og ikke mindst ændringer
i retning af nedsættelse eller bortfald af de
afgiftssatser, som nu foreslås forlænget.

Selvom jeg kan forstå baggrunden for
sådanne ønskers fremkomst, må jeg frem-
hæve, at jeg ikke ser nogen finansiel mulig-
hed for at foretage ændringer i de bestå-
ende satser. Det er i sig selv højst uheldigt,
at den her omhandlede lovgivning udløber
før finansårets udgang, men da denne situ-
ation nu engang foreligger, har jeg ønsket,
samtidig med at den nødvendige forlæn-
gelse finder sted, at foreslå gennemført en
stærkt påkrævet lovt teknisk forenkling af
hele dette udviklede lovstof.

Jeg skal med disse bemærkninger anbe-
fale de fremsatte lovforslag til velvillig og
hurtig behandling i det høje ting.

**Ordføreren for forslagsstillerne (Harald
Nielsen):** Jeg har hermed den ære for det
høje ting på forslagsstillernes vegne at frem-
sætte forslag til lov om ændring i lov om
radiospredning.

Radiospredningen har i sin korte levetid
været underkastet en kolossal udvikling.
Fra at være et stykke legetøj for teknisk
interesserede er radioen blevet nutidens vig-
tigste hjælpemiddel til at få mennesker i
tale. Med denne udvikling for øje forstår
de fleste sikkert rent umiddelbart, hvor vig-
tigt det er, at radiofonien bliver ledet på
rette måde. Vi har i radiofonien et hjælpe-
middel til påvirkning af mennesker både
kulturelt og politisk, som tidligere genera-
tioner ikke har kendt mage til, og i et demo-
kratisk samfund er det derfor af yderste
vigtighed at overvåge, ikke blot at udsen-
delseerne er af god kvalitet, men også at
radioen ikke bliver et instrument i en en-
sidig propagandas tjeneste.

Dette kan man efter min anskuelse sikre
sig på to forskellige måder. Man kan —
sådan som det vist også sker i enkelte lande
— indrette radiofoniens ledelse på den måde,
at ledelsen og ansvaret for udsendelseerne
helt og fuldt lægges i direktørens og afe-
lingschefernes hænder, og så indsættes der
af folketinget, som jo tæller repræsentanter
for forskellige anskuelser, et tilsynsråd som
kontrollerende organ. Det er en fremgangs-
måde, som har visse fordele. Det er under
en sådan tilstand let at placere ansvaret for
det, der foregår, og det er vel også en ord-
ning, der giver afdelingscheferne større fri-
hed i arbejdet, end tilfældet er under den
ordning, vi har skabt. For herhjemme er vi
gået en anden vej for at sikre alsidighed i
udsendelseerne og for at modvirke tendenser
til ensretning, idet vi har indsat en art
folkevalgt råd til at forestå ledelsen. Det er
en ordning, der også kan have sine fordele,
og jeg underkender ingenlunde betydningen
af at drage lægmandselementet med ind i
arbejdet vedrørende udsendelseernes tilrette-
læggelse.

I det forslag til ændringer, som jeg her-
med har den ære at fremsætte, bygger vi
da også videre på det bestående. Forslaget
betegner ikke noget brud med de grund-
læggende principper i vor lov om radio-
spredning, det søger blot at rette nogle efter
vor opfattelse væsentlige fejl i den gældende
ordning.

For det første finder vi, at det i mange
lytterkredse udbredte ønske om at få øget
indfyldelse i radiorådet er rimeligt, og dette
ønske mener vi vil være tilstrækkeligt